

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

V Ljubljani 17. decembra.

—r.— Navajeni smo uže Slovenci, da se nam v političnem življenju prikazujejo nenaravnosti in abotnosti; a to je povsod tako, in zategadelj bi mi tudi današnjega članka ne bili pisali, da nij prikazen, katero smo na političnem ljubljanskem prizorišču ravnokar opazovati priliki imeli, tako nevarna, da bi nam glede narodnega napredka vsaj v mestu Ljubljani lahko mnogo škodila, ter nam v nered spravila narodne volilce, kateri so se po dolgem počitku z velikim trudom vsaj nekoliko zopet disciplinirali. Stvar je v prvej vrsti lokalnega pomena; postala bi pa vseobčega pomena, če se ta rastlinica, ki je pognala v obližji ljubljanske „Kravje doline“ takoj ne zatere, takoj v istem trenutku, ko je hotela prodreti na jasni dan. Brez šale, v središču Slovenske, v belej Ljubljani hotela se je zadnje čase organizirati socijalno-demokratska stranka, in če smo dobro poučeni, poskušali bodo nekateri eksaltirani krojači in mizarji tudi v prihodnje, da bi ideje, katere so rodile komuno v Parizu, ter prouzročile do zdaj toliko krvavih pretepov mej delavci in policijo, zasejati tudi mej nas Slovence! Vsak zavesten narodnjak vedel je takoj v prvem trenutku, kako mu je postopati nasproti tem kričačem. In tudi ljubljanski obrtniki so to vedeli, in takoj v prvem trenutku so postavili te „rudeče“ apostole pred vrata, pod kap, ter jim odločno povedali, da slovenska narodnost in slovenska obrtnija s socijalizmom in demokratizmom ničesar opraviti nijma. Močno pa je obžalovati,

da so se ti apostoli dozdej širokoustili mej našo narodno stranko, katera jih je morala, kakor slabodišče balast vedno sabo vlačiti, ter se z dobrim svojim imenom pokoriti za njihove ekscese. Ali zdaj potegnili so krinko z obličja in dejali so, da jih narodnost silno malo briga, da hočejo biti stranka sami zase, da hočejo imeti svoje kandidate, ter odločevati, če ne po celem Slovenskem, pa vsaj pri volitvah v ljubljanskem mestu! Program je dosti jasen, in ker so ga izdali v nemških štatutih, postal nam je še mnogo jasnejši! Narodna stranka ne bode prav nikake izgube trpela, če se za vedno otrese teh slovenskih komunardov, ki jih je nosila do zdaj sabo. Pač so nekateri demokratični gospodje menili, da narodna stranka brez njihove pripomoči v Ljubljani niti dihati ne more. A prepričali so se uže, da naša stranka tudi brez njih lahko opravi, in prepričali se bodo o tem v prihodnje še mnogo bolj. V tem oziru nam nij žalovati nad to „secesijo“. Ker so pa socijaldemokratske ideje jednake strupu, ki se pije mej sladčiču, in ker so te ideje posebno v pivskeji sobi hvaležno blago, katero lahko prodajajo tudi taki, ki o idejah samih niti pravega pojma nemajo, mogoče je vender, da tudi mej nami zmedo kako narodno glavo. Zategadelj zdelo se nam je času primerno, spregovoriti o tej zadevi, in to tem bolj, ker se baje ravno denes naši demokratični prvaki na podlagi nemških pravil posvetujejo, kako bi si rešili politično svojo prihodnost v mestu ljubljanskem. Možje se nam ne vidijo nevarni, nevarne so pa ideje, o katerih se jim nekaj

sanja. Zatorej brez vsakega strahu javno izrečemo: da ima narodna stranka sveto dolžnost, paziti na prste tej novej stranki; da imamo mi vsi dolžnost, te pričetke socijalno-demokratskih pričetkov mej Slovenci streti, kakor se s peto stare strupena golazen sredi pota. Toliko v pojasnilo! Sapienti sat! —

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 16. decembra.

Ko je predlanskem pri glasovanju o dispozicijskem fondu zmagala levica z 152 proti 150 glasom, je stari Herbst kakor besen kvišku skočil in ploskal, kakor kak plačani klakér v gledališču. Tačas so se res smeli levičarji veseliti, ker so zmagali in ker je šlo za svoto, ki se dovoljuje vladam v dokaz zaupanja, a pri debati o vladnem odgovoru na interpelacijo zastran „Länderbanke“ vlada nij stavila vprašanja zaupanja in vender je Herbst pri glasovanju, dasi je njegov predlog formalno ovržen bil, spet začel kričati in ploskati, kakor da bi bil sijajno zmagal in vlado in zistem potlačil in pomečkal. Take sile še nij.

Res, da nij posebno častno za večino, ako kaže tako malo discipline, da se nekateri poslanci nalašč vzdrže glasovanja, kakor sta storila Bärnfeind in tirolski Zallinger, pa vzlic temu ostane večina še tudi znanprej večina, in nemo-goča je vsaka vlada proti volji večine. Levičarji so vse svoje ljudi telegrafično pozvali in prišli so vsi. Na desnej pa je k nesreči 5 ali 6 bolnih poslancev, nekaj jih je prosilo odpust, nekateri so odšli brez odpusta, Pengovski je mrtev, tako da je pri glasovanju manjkalo več ko 20

Listek.

Vasilij Vasiljevič Vereščagin.

Z Dunaja, 20. novembra 1881. *)

V prostoriščih hiše društva obrazovalnih umetnostij na Dunaji razstavljene so od 1. novembra t. l. slike do zdaj mej tujim svetom malo poznatega ruskega slikarja Vasilija Vereščagina. Ta razstava imela je na Dunaji tako pozornost, kakeršne pred njo še nobena slikarska nij imela. Dunajski listi sami morajo priznavati, da do sedaj še nobeno umetniško delo na Dunaji nij imelo tako velikega uspeha, kakor imajo sedaj dela Vereščagina. V razstavi, ki traje vsak dan dopoldne, od 9. do 4. ure popoldne, a potem zopet od 6. do 9. ure na večer, je vsak dan strašansko, neopisljivo naval ljudstva. Zlasti na večer pri električne razsvitljavi gnetejo se pred slikami neštivilne množice. Ob nedeljah je navadno

cesta pred razstavo natlačena mnogoštevilnim ljudstvom, ki čaka nestrpljivo, da dobi vstop. Pred razstavo nastavljeni so policaji, ki napravljajo red, — spuščajo namreč samo del občinstva v razstavo, drugi mora po celo uro čakati, da pride na vrsto. A če si se gnetel jedenkrat mej obiskovalci te razstave, čul si lahko iz ust naobražencev najomikanejših evropskih jezikov, da kaj tacega še nij bilo na sveti. A ne samo omikanec, tudi ljudje iz priprostih stanov ne morejo se načuditi krasoti Vereščaginovih slik. In če si po več ur zrl, opazoval, občudoval najgenijalnega slikarja umotvore, v novič te žene nagon, še jedenkrat moraš iti gledat, — in v istini teh slik ne naveliča se nobeden. Čul sem to sodbo od ljudij ne-Slovanov, prepričal sem se o tem sam, — bil sem trikrat v razstavi, vsakokrat po več ur. Razstavi imel je uže 16. t. m. biti konec, a ker je bilo gnetenje dan na dan groznejše, podaljšali so obrok razstave do 20. t. m. Fotografij od raznih slik razprodalo se je vsak dan za 2—3 sto goldinarjev, akoravno so bile primerno prav po ceni. Pošli so

katalogi, tako, da so morali nov natis napraviti, — v drugem natisu je podoba slikarjeva in tudi njegov životopis.

Razstava Vasilija Vereščagina napravlja velikansk utis. Tisoč in tisoč ljudij, ki jo obiskava dan na dan, priča, da Vereščagin nij navaden umetnik, slikar, ki pozna vsa umetnostna pravila, ter je večš vsej umetniške tehniki, ki ima bujne, krasne domišljije, čut na pravem mestu, ki pozna veselje in gorje vsega človeškega rodu, ter pretipa najtajnejše živce človeškega bitja, — človek nadarjen z vsemi umetniškimi lastnostmi — on še nij Vereščagin, — Vereščagin je od Boga poslano bitje, da kaže človeštvu v najpriprostejši obleki, kar mu do sedaj nij kazal nobeden, opisal nobeden, kar nij še videl nikdo, nikdar in nikjer!

Namenil sem, da vam opišem kolikor mogoče dobro to razstavo; pri tem podjetji čutim pa svoje pero tako slabo, da vam bodem težko senco tega predočil, kar bi tako rad, da bi videli vsi, čutili vsi, kakor sem jaz, ki v za-

*) To poročilo bilo je poslano „Ljubljanskemu Zvonu“, a prišlo mu je prepozno za zadnjo številko. Ured.

poslancev od desne, ministri pa so se vzdržali glasovanja.

V gospodski zbornici pa je ob istem času bil pokopan Lienbacherjev predlog zaradi skrajšanja šolske dolžnosti. Osrednja stranka s knezom Metternichom na čelu odločila je večino za liberalce, pa tudi tukaj je manjkalo mnogo konservativnih poslancev, še celo škofje niso prišli.

Precej po seji se je govorilo, da misli grof Taaffe odstopiti. Na večer se je posvetoval eksekutivni komité in tudi grof Taaffe je baje prišel k temu posvetovanju. Gotovo je težavno, s tako malo večino, ki je odvisna od mnogih časi neznanih slučajev, naprej vladati, še težavneje, če vlada nij jednotna in če ima v svoji sredi moža, ki nij zanesljiv in malo sposoben za svoje ministerstvo. Tudi to škoduje, da notranje ministerstvo nij izročeno posebnemu ministru. Ako tedaj Taaffe demisionira, bi to le storil, da potem lahko sestavi jednotno ministerstvo in se loti okrepčanja zdanje večine preustrojniji volilni red.

K današnji seji so prišli vsi ministri. Gf. Taaffe odgovarja na interpelacijo Lienbacherja zastran predloga akcijske postave, da bode vlada dotično postavo v seji prihodnje jeseni predložila.

Dr. Kopp utemeljuje predlog, s katerim se pozivlje vlada, da predloži postavo, po kateri se spremene nekatere določbe državljanskega zakonika, gledé proglašenja kake osebe za umrlo. Potem se sklepa še o nekaterih manjših stvareh ter se zasedanje pretrga čez praznike do sredi januarja.

Vse vesti o ministerski krizi so izmišljene. Vlada nijma nobenega povoda levičarjem na ljubo odstopiti, dokler ima za se večino v poslanski in tudi v gospodski zbornici za vse svoje predloge.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. decembra.

Kakor je poročal brzojav v včerajšnjem našem listu, odbil se je s 151 glasovi proti 151 dr. **Herbstov predlog**, naj se voli komisija, ki bi natanko pregledala, pretipala najskrivnejše kotičke odgovora, ki ga je dala vlada na interpelacijo o „länderbanki“. Čuden je rezultat tega glasovanja: 151 proti 151! Pri tem pa se ne sme misliti, da desnica razpada in da na njenih razvalinah poganja novo

maknenji nijsem čutil, da sem v gnječi ljudstva ali da sem sploh še na tej žalostnej zemlji.

In ako je celo Dunaj prešel ves mej občudovatelje Slovana-Rusa, ako je to mesto pozabilo za trenutek na svojo neprijaznost k Slovanom, ako „Neue Freie Presse“, „Wiener allgemeine Zeitung“, „Deutsche Zeitung“, in toliko število družih listov priznava velik pomen Vereščaginovih slik, ako se torej vsi zakleti sovražniki slovanstva klanjajo slovanskemu umetniku, ter ga občudujejo, potem pač morete slutiti, kakov mora biti utis neopisljivo krasnih slik Vereščaginovih na onega, ki je Slovan z dušo in telom, kojemu bije srce ne samo za svoj narod, temveč za Slovane sploh, posebno za Ruse, najmočnejšo vejo slovanstva, oni narod, ki je vsem narodom slovanskim vzor po večnih svojih dejanjih, po požrtvovalnosti za trpeče slovanstvo po nedosegljivih njegovih umotvorih na polji slovstva, vede in umetnosti.

Minila so sto in tisočletja, vladala so neštevila plemena na vsem svetu, narodilo se

mlado življenje za levico. Tak čuden rezultat glasovanja je bil le pri tem vprašanji mogoč, ker je mej desnico mnogo mož, ki niti ne umejo, kakega pomena je „länderbanka“ in so se dali voditi le po svojih idealnih gospodarstvenih nazorih. Ti gospodje fakičnih razmer v Avstriji ne poznajo in so nasprotniki „länderbanke“, ker postopa z ravno istimi sredstvi, s katerimi se je pitala nekelej levica. Jedino to je bilo uzrok, da se je tako glasovalo! Ta prikazen pa nij nevarna! A obžalovati je moramo vse jedno.

Kakor smo poročali, izvoljen je bil na srbskem **cerkvenem kongresu** peštanski škof Stojkovič patrijarhom in objavili smo tudi glasove, ki so trdili, da ta izvolitev ne dobi kraljeve potrditve. In res se zdaj ta izvolitev nij potrdila in cerkvenemu kongresu v Karlovcih se je uže naročilo, naj se patrijarh na novo voli. Stojkovič je odločen Srb, Slovan, in zato ga baje ne hoté Magjari. Res lepo ogrsko viteštvo je to!

Vnanje države.

Iz **Belgrada** se poroča po sporočilu srbskega poslanika na Dunaji, dr. F. Kristića, da se je ta sešel z našim novim ministrom grofom Kalnokyjem in da je imel ta shod jako dober uspeh za Srbijo: Mej Srbijo in Avstrijo vlada največje sporazumljenje in prijaznost in po Kalnokyjevem prizadevanji se bode to vse še povečalo!

V **Tunezijo** se vrača mir. Prebivalci pošiljajo Francozom prošnje, naj jim dovolijo, da se zopet mirno vrnejo k svojim ognjiščem. Oni pripovedajo, da nij njih krivda, da so se vzdignili, da so jih k temu zapeljali arabski rodovi, ki so jim oropali stanovanja, če nijso hoteli z njimi proti Francozom.

Dopisi.

Iz Ljubljane. [Izviren dopis.] († Josip Mašek.) Tužne novice, da je strašna usoda, požigaje pod razbeljeno grobljo dunajskega gledališča življenje na življenje, udarila tudi nas Slovence s šibo svoje groze, te tužne novice torej, kakor bi radi, žalibog! preklicati ne morete! Mrtvaški ta glas nam pa zopet s silo drami žalost, naj je ta čut pod ogromnimi utisi velikanske to nesreče še tako otrpnil in umolknil! Slovenski narod namreč, ta narod, na katerega peščenej zemlji moramo z veseljem pozdravljati vsako zeleno bil, pustiti je moral na onem groznem mestu zeleno drevesce, mlado žrtev — Josipa Maška!

Porodil se je pa Josip Mašek 1859. leta v Radovljici na Gorenjskem, dovrševal vedno prvák nižje latinske šole v Kranji, potem prišedši v Ljubljano bil pitomec knezoškofijskega

je tisoč in tisoč slavnih mož na celem velicem svetu, a vsemu svetu, vsem narodom, vrsti vseh umetnikov narodil se je do sedaj le jeden Vereščagin in ta Vereščagin je Rus — Slovan, vzor vsem Slovanom!

Zato je Vereščagin fenomen, ki se je odkar stoji svet, prikazal za ves svet prvikrat, in to v Rusih! Blesk tega fenomena zatemnil je ves obzor, na kojem blišče slavná imena umetnikov vseh narodov, vsega sveta!

Kje je stala zibel večno slavnemu Vereščaginu? v kacihi živel je odnošajih in razmerah? Kje bavi se je z modricami, kje uril se s čopičem? Kje hodila je njegova noga, kam zrló nebeško njegovo oko? Sto in sto vprašanj pride človeku na um, ko je zrl njega neumrljive umotvore!

Vasilij Vereščagin je sin premožnega graščaka, ter se je narodil l. 1842. v novgorodskem okrogu. Šolal se je najprej doma, ko je z izvrstnim uspehom nadaljeval nauke ter se posebno odlikoval v risanju, slutil je njegov oča, da sin ima naroden poklic risarja ali sli-

Alojzijevišča ter 1878. leta dostal zrelostni izpit na ljubljanskem gimnaziji. V svoj poklic izbral si je stan pravdoznanski ter tako stopil letos oktobra meseca v četrto, zadnje leto svojih studij. — Pokojnemu Mašku je bila narava udihnla prekasne duševne zmožnosti in obdarovala ga z visocimi prednostmi; le tako je bilo mogoče, da si je v teh kratkih dnevih svojega življenja pridobil tako občudovanja vredno učenost in omiko. Učen je bil posebej laškega, francoskega, češkega, angleškega jezika in deloma španščine pa arabščine. Razen tega je nenavadno spretno igral klavir, dobro tudi gosli in bil sploh vaje na polji glasbene umetnosti. Prečital pa je knjig v omenjenih jezikih grozno veliko in vedel torej o vsem toliko, da v svojih letih vrstnika nij imel. Vse to je žalibog! nesel Josip Mašek sábo! Na slovstvenem polji ne vém imenovati kaj del njegovih razen nekaterih sestavkov njegovih v „Domačih vajah“, v listu, ki ga spisujejo — upamo, še zdaj — gojenci Alojzijevišča. Prijatelji so pokojnega sicer nagovarjali, naj bi kaj napisal, a imel je navado odvrčati, da bo de uže, da pa mora prej življenje izpoznati. Res mu je bilo do izpoznavanja, kakor nihče drugi, hotel je vse videti in vedeti, stopal na Dunaji v nizko in visoko življenje. — Vemo pa, da je pokojni Mašek ustvaril nekaj prav lepih glasbenih kompozicij in lepo prosimo, naj bi se tisto ne poizgubilo, nego na svetlo dalo!

Zdaj, ko Maška več nij, in nas, pišočé te vrste, z vso silo obdajejo spomini iz pokojnikovega življenja, zdaj smo bolj ko kdaj prepričani, da je bil pokojni Mašek velika zastavica! Ta zastavica se nam zdi tem večja, ker se je s tako silno tragiko rešila! Bil je ranjki poetičen, a sila nemiren duh, in vse je bilo na njem originalno! Kdor ga nij poznal, dejal je, da to je čuden mož. A drugi, znanci mu, imeli smo ga za genijalnega in nemir njegov razlagali smo si z Goethejem: „ihn treibt die Gährung in die Fremde“. Koliko lepih dijaških spominov nas veže na to bitie! — Ali — z Bogom, prijatelj, z Bogom! —

Pogreb Avgusta Šenoe.

Dne 15. t. m. položili so mrtvega hrvatskega romanopisca v hladno zemljo k večnemu počitku. Udeležile so se tega spreveda tudi slovenske deputacije, ki so bile v Zagrebu

karja. Kot 16 leten mladenič vstopil je v Petrogradu v risarsko učilnico, kjer se je pripravljal za navtične vede. Leta 1860. bil je na slikarski akademiji v Petrogradu; pred končanim 20. letom pa je uže bil imenovan častnikom. Leta 1861. zapustil je prvikrat rodno zemljo in potoval izven Rusije. Prišel je v Pariz, učil se tu v slikarski šoli, od tam potoval je v Pireneje, kjer je občudoval mogočno naravo ter si napravil mnogo slik po naravi. Čez malo mesecev odrinil je zopet v Tiflis, — v deželo prirodnih umotvorov. Koder je hodil, je tudi risal in slikal. Iz Tiflisa potoval je Vereščagin leta 1862. v Nemčijo, kjer se je bavił samo nekatere mesece. Nemčija mu nij ugajala. Nemčijo zapustivši prišel je v Kavkaz. V tem času napravil je toli dovršene narise po naravi, da so jih v Parizu vsi večšaki hvalili. Iz Kavkaza podal se je Vereščagin zopet v Pariz.

Tu ga je posebno spodbujal Aleksander Bida, ki je tudi potoval v jutrovih deželah ter slovel kot slikar jutrovih krajin. Bida bil je učenec Delacroix-a, a slednji prijatelj

prav simpatično sprejete. Takoj, ko smo dospeli v Zagreb, podali smo se k mrtvaškemu odru ter oddali tam svoje vence. Pri tem odru živo smo se spominjali slovenskega prvega romanopisca Josipa Jurčiča, kojega je smrt ravno v istem letu pokosila, kot Hrvatoma njihovega Šenoa. Oba pisatelja imela sta tudi v smrti jednako usodo: Avgusta Šenoa pogubila je ravno ista smrtonosna bolezen kot našega Jurčiča. In ko smo stali v črni sobi ter tužnim srcem ozirali se po mrtvem, ki je z bledim svojim obrazom ležal mej cvetjem, pravili smo si nehoté: da nas mrtvega obliče prav živo spomina na mrtvega Jurčiča, ki je pred nekoliko meseci ravno tako ležal na mrtvaškem odru!

Sprevoda, kojega osnovala je „Matica hrvatska“, udeležilo se je celo mesto, in mnogo deputacij z dežele. Pripovedovalo se nam je, da se v glavnem gradu ne spominajo tako slovesnega pogreba. Ob treh popoldne zbrali smo se na Markovem trgu. Slovenske deputacije pridružile so se Sokolom, ter stopale za krasno Sokolsko zastavo, koju je nosil ta dan Sokol gospod Oroslov Dolenc. Matica Slovensko zastopala sta odbornika: Andrej Praprotnik in dr. Anton Jeglič; Dramatično društvo odposlalo je podpredsednika Ivana Hribarja; čitalnica ljubljanska pa odbornika dr. Ivana Tavčarja. Le-ta zastopal je tudi „Slovenski Narod“ in „Ljubljanski Zvon“. Na rodni ljubljanski meščan pridružil se je nam v imenu narodnega in značajnega ljubljanskega meščanstva.

Sprevoda udeležila se je učeča se mladina učiteljstvo, meščanstvo, uradništvo, Sokol, požarna straža, pevski društvi: Kolo in Sloga, jednoletni prostovoljci, podčastniki domačega peš-polka; kupčijska in obrtnijska zbornica; kmetiška družba, mestni zastop, magistrat, odbor Matice hrvatske, gledališni odbor itd.

Mej odličnimi osobami, ki so se udeležile sprevoda, opozorili so nas na: skrivnega svetnika Ivana Mažuranića, sekcijskega načelnika dr. Marijana Derenčina; predsednika v saboru Nikolaja Krestića; mestnega župana dr. Hofmanna; predsednika jugoslovanske akademije dr. Račkega, rektorja dr. Markovića, slavnega pesnika Kukuljevića-Sakcinskega, Kostrenčića, Lopošića, Smičiklase in druge.

Impozantne utise napravljalo je krdelo

učee se mladine, katero se je sestavilo v ta namen, da je nosilo vse vence, ki so bili položeni na mrtvaški oder. Takoj pred rakvijo stopala je deputacija zagrebških dam; njej na čelu nosila je krasna gospica Erberjeva lep venec, gospica in venec vzbujala sta občno pozornost!

Rakev spremljevali so v prvem redu vseučilišni slušatelji, v prekrasnej svojej upravi in s sabljami v roci; v drugem redu tudi vseučilišni slušatelji, noseči plamteče baklje; v tretjem redu pa je stopalo osebje pogrebne družva. Za rakvo sledila je roubina in dostojanstveniki, mej njimi tudi podmaršal grof Jurij Jelačić.

Na pokopališču, katero je prav močno oddaljeno od mesta, pela je „Sloga“ koral: „Nad vrh groba tamnog tvoga“; sloveči hrvatski pesnik dr. Ivan Zahar pa je govoril zadnje besede tik groba, ki se je hotel ravno kar skleniti nad mrtvim pisateljem. Prosili smo ljubznivega gospoda govornika, da nam je dovolil objaviti njega krasni govor v tem listu:

„Če je kedaj hrvatska vila gorko zaplakala, ona zaplakala bode nad tem grobom, v kateri denes polagamo umrle ostanke pesnika, kateri bode stoletja krasil.

A narod hrvatski, kateri v neizrečenej bolesti in tugi s cvetjem obsipava ta grob, ozira se tožno po perivoji svojem, ker je izgubil divno deblo in obupan zre v nebo, na katerem je jedna najsvetlejših zvezd ravnokar ugasnila: ker on je v svojej mladosti pomladil naš vek, s svojo domovinsko ljubavjo ogrel je srca sovremenikom, z visokostjo svojega duha primaknil je narod bliže k sreči in slavi.

Jednakim je sokolovim pogledom motril prošlost kakor sedanost in pohajal v zlate palače mogotcev in v skromne kočice prosjakov.

V prošlosti gledal je vrle junake, uznosite gospe, ljute silnike in bedne podanike, kako vsak živi in dela, a vsak za jeden cilj, za srečo in slavo domovine.

V prošlosti gledal je boj za dve najkrasnejši ideji, kateri še denes pretresata naše generacije in naš svet.

V teku povesti gledal je zatirani često, kako mu skozi tamnico nesreče zlato solnce bodoče sreče nasproti zasije: Jedna je misel osvobojenja iz pod robskega jarma, druga je misel zedinjenja naroda hrvatskega z narodom

slovenskim. Razžarena krona, pod katero je poginil nosilec teh idej, nij ugasnila nego le razžarila srca Hrvatoma in še denes zakličemo: Svoboda in zedinjenje. Najlepši venec, kateri se vije okolo glav davnih mučnikov, povil si je Avgust Šenoa. Cvetovi so rudeči, beli, modri in pomenijo: Ljubezen, vero, upanje!

Slikajoč nekdanji ponos in slavo domovine, držal je Šenoa našemu stoletju zrcalo pred lice. Treba nam ljubavi, da svojih ne odpodimo, treba nam ponosa, da nas spoštujejo, treba nam junaštva, da ohranimo, kar je naše.

Kar je Šenoa ugledal v sedanosti in je bilo vredno, da pomore tem idejam do zmage, to je z neusahljivim cvetjem uma in srca svojega venčal; a kar se mu je tega nevredno zdelo, to uničil je z ostrim mečem svoje satire in graje.

Tako je stvoril divne pesni, a še divnejše pripovedke, v katerih se krasna oblika strinja z lepoto in bogastvom idej. „Zlatarovo zlato“, „Seljačka buna“, „Prosjak Luka“, „Prijan Lovro“, „Diogenes“, „Kletva“ ostali bodo večno vzori v našej književnosti.

Oj škoda za nas, da nam je s smrtjo odvzet oni del raja njega idej, katerega še gledali nismo!

Svojemu narodu pa ostane svečenik in kralj: svečenik, da pomirja sovražne elemente, blagoslavlja krepost a kara nevrednost, in da prosi od neba rešitve svojemu narodu; kralj, da prosiplje bogastvo idej in da mu kaže pot v temi zgodovine.

V službi naroda opešale so mu moči in v najlepšej moškej dobi moral je dokončati zemeljsko svojo pot.

No dolžnostim svojim popolnem je zadovolil: bil je ljubezniv soprog, dober oče in veren prijatelj.

Z Bogom, mili Avguste! Polagajoči tvoje umrle ostanke v cvetjem okrašen grob, mi se od njega vender nikdar ločili ne bomo, naša ljubezen in spoštovanje ga bode obdajalo, dokler bode obsevalo solnce beli Grič, tvoj mili dom!“

Uže zgoraj smo poročali, kako prijazno da so se pozdravljale naše deputacije v glavnem hrvatskem mestu in kako simpatično da so sprejeli nas bratje Hrvatje. O tem poročali bomo v prihodnjem številki, ker nam za

Gérôma, jednega najslavnejših slikarskih mojstrov v Parizu. Leta 1864 postal je Vereščagin učenec „d' Ecole des Beaux-Arts“ („šole lepib umetnostij“). Tu učil se je slikarije po pravilih Gérômovih. Dopadala so se mu tako, da je sklenil, da mora učiti se pri mojstru Gérômu. Ko je prišel k slavnemu možu, nagovori Gérôma: „Čete-li me sprejeti v svoj atelier?“ Ko ga ta hladno vpraša: „Kedo Vas priporoča?“ odgovori mu Vereščagin: „Nihče, a kar Vi delate, mi dopada, i baš zato prišel sem k Vam.“ Te ponosne besede so se Gérômu priljubile. Vereščagin bil je odslej v Gérômovem atelierji.

Leta 1866., torej dve leti, ko je bil učenec Gérôma, razstavil je v „salonu“ naris, ki je zbudil občo pozornost. Najveljavnejši umetniki in presojevalci izrekli so se o njem pohvalno.

Leta 1867. pripravljala je Rusija volna krđela v Azijo. Vereščagin o tem čuvši takoj je javil se prostovoljno za to vojno. Pustil je Pariz za hrbtom, a kratko časa potem bil je vojak in slikar v spremstvu generala Kauffmanna.

Tu se mu je ponudila prilika, učiti se v

Aziji v nepoznatih do sedaj zemljiščih. Gledal je divne kraje, žalostne puščave. Prišel je v Bokaro in Samarkand; risal berače, žide iz Taškenda, mošeje, palače, mogile, fakire, vojake, opiuma žrce in kadilce, lednike, moše, žene, dečake itd. itd. Kot vojak prestal je nevarno bitko; napadenih bilo je malo število ruskih vojakov od več tisoč Azijatov. Komaj je Vereščagin rešil svoje življenje. Ta nevaren prizor je tudi naslikan.

Gore in planine na kineškeji meji prehodil je Vereščagin l. 1870; stoprv koncem tega leta vrnil se je v Evropo.

Monakovo slavi kot mesto genijalnih risarjev, slikarjev, kiparjev. Zato je tudi Vereščagin podal se v to mesto ter učil se tam in vadil v najznamenitejših atelierjih skozi cela tri leta.

Tu je poznal tudi slovečega poljskega slikarja bitek Brandta, s katerim se je sprijateljil.

Leta 1873. poslal je Vereščagin na dunajsko razstavo zanimljiv naris o naravi. V tem letu zapustil je Vereščagin Bavarsko. Potoval je potem v Turčiji, v Egiptu, Indiji.

Vstvaril je na tem potovanji neizmerno število narisov, slik iz Agre, Bombaya, Ellore, Delhija, Tibeta, Dšepora, Sikima, Kašmira, slikal krasne gradnje, gore, planine, jezera, ljudi, živali.

Ko je dve leti prebil v Aziji, šel je v Pariz.

Tu je prehod iz nomadnega življenja našega slikarja v stalno. Kar je videl, opazoval, risal, mimogredé slikal, to je hotel popraviti, preurediti.

Zato je v Parizu stavil si velikansk atelier v Maison Lafitte. Nikjer na svetu nij večjega, a tudi ne pripravnejšega za slikarja.

Tú ustvaril je Vereščagin najznamenitejša, največja dela. Slikal je posebno rad podobe v velikih razmerah; jedenkrat n. pr. slikal je šest oroslanov v naravnej velikosti. Nekdo se mu je za to rogal, a slikar, je mirno odgovoril: „To slikal sem zato, da se učim.“

Njegove slike so razprodane po Rusiji za velikanske svote. Največ jih ima bogat trgovec iz Moskve g. Treťakov, ki je napravil muzej iz njih, pristopen vsacemu človeku.

(Dalje prih.)

denes prostora primanjkuje. Ali toliko je istina, da se je tudi pri tej priložnosti dejansko pokazala ljubezen, ki veže narod hrvatski in narod slovenski. Smrt pokonča posamezno bitje, a ljubezen, ki jedini ta dva naroda, ostala bode večna in ta zavest tolažila je tudi nas Slovence, stoječe pri preranej gomili Avgusta Šenoe! —r.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri igrate se bodo v tukajšnjem deželnem gledališči štiri male igre, namreč: „Dijamant“, poslovenjena veseloigra v jednom dejanji, „Jedna se mora omožiti“, poslovenjena veseloigra v jednom dejanji, „Brati ne zna“, poslovenjena burka v jednom dejanji in „Garibaldi“, poslovenjena gluma v jednom dejanji. Igrice so jako mične, polne šaljivosti; nadejamo se torej obile udeležitve.

— (Požarna straža ljubljanska) imela bode v torek 19. t. m. ob 2. uri popoludne vajo na dvorišču c. kr. glavne tovarne za tabak. Vstop je dovoljen le onim, ki se izkažejo z vstopnico, ki se dobi pri vodji g. F. Doberletu.

— (Josip Nemec t.) Iz Šempetra se nam poroča: V 9. dan t. m. umrl je po dolgej bolezni 33 let stari Josip Nemec posestnik. Bil je vrl narodnjak in poznat kot pevec pri raznih veselicah. Lehka mu zemlja!

— (Pazite pse!) Poroča se nam, da so se v Ljubljani pokazali zopet stekli psi in da je ravno predvčeranjim popadel takov stekel pes jednega dečka in jedno deklico precej močno. Mi si ne moremo kaj, da bi zopet ne opozorili policijo, da bolj ostro pazi, da nosijo vsi psi torbice na gobci. Skoro vsak dan se nam toži, da letajo psi brez torbe okolo, osobito je pa po gostilnah teh živalij polno brez torb. Čemu pa je kontumac, če se ne gleda, da se izvršuje!

— (Krasen jelen.) Iz Kamnika se nam piše: Naši lovci imeli so v 13. dan t. m. posebno srečo in veselje, zasledili in ustrelili so jelena, ki je tehtal okolo 292 funtov. Lep plen to!

— (Imenovanja.) Pristav koprškega sodišča g. Ambrož Flegar, imenovan je okrajni sodnikom v Lošinu, pristav tolminškega sodišča, g. Karol Defacis pristavom okrožne goriške sodnije, in avskultat g. Richard Zörner pristavom okrajne sodnije v Ajdovščini.

— („Slovenska čitalnica v Mariboru“) ima na dan sv. Štefana t. j. 26. decembra t. l. ob 7. uri zvečer svoj redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Nagovor predsednikov. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Volitev pregledovalcev računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni predlogi. K zboru vse častite ude prav uljudno vabi. Odbor.

— (Iz Mozirja) se nam poroča, da namerava vlada prestaviti sodnijo z Vranskega v Braslovče in z Gornjega grada v Mozirje. In dopisnik pristavlja, da je pač o tem nameravanju vsak družega mnenja.

Oznaniło.

Ker nam od mnogih strani dohajajo vprašanja, če se še dobiva ves I. letnik „Ljubljanskega Zvona“, ali vsaj posamezne številke njegove, zato je oglašamo to:

1. Od letošnjega „Ljubljanskega Zvona“ dobivajo se še številke: 4., 5., 6. (II. četrt); 7., 8., 9. (III. četrt); 10., 11., 12. (IV. četrt);

vsaka četrt po 1 gld., ali vse tri četrti za 2 gld. 50 kr.

2. Ako se je kakšnemu vseletnemu naročniku izgubila, umazala ali kakor si bodi pokvarila katera izmed zgoraj navedenih števil našega lista, oglasi naj se zanjo, in radi mu jo dopošljemo brezplačno.

3. Jako hvaležni bodemo vsakemu, kdor nam vrne letošnjega letnika I. četrt (št. 1., 2. in 3.) ali vsaj katero koli si bodi izmed prvih treh števil in radi mu za vsako vrneno številko zabeležimo po 30 kr., za vso I. četrt pa 1 gld. na račun naročnine bodočega leta.

V Ljubljani 8. decembra 1881.

Upravištvo „Ljubljanskega Zvona“.

Vabilo na naročbo.

„Slovenski Narod“ dokončal bode ravno kar XIV. svoj tečaj; s prvim januarjem pa bode pričel izhajati v večji in političnemu dnevniku dostojnejši obliki. Pomnožen mu bode obseg in uredništvo skrbejo bode, da se čitajočemu občinstvu podajajo primerni uvodni članki, zanimljiva in vestna poročila o državnega zbora zasedanjih, tehtni politični razgledi in temeljiti izvirni dopisi.

Novo uredništvo obračalo bode največjo svojo pozornost na listek, brez katerega se niti jedna številka izdala ne bode. Tako s prvo številko pričel se bode objavljati Turgenjeva krasen roman „Nov“, kojega prevod je uže v rokah uredništva.

Naročili so se tudi redni telegrami, tako, da bode naš list odsluš vsak dan prinašal najnovejše vesti. Zategadelj dotiskal se bode vsak dan uže do petih popoludne ter se potem takoj zvečer oddajal ljubljanskim naročnikom.

Gg. naročnike, katerim s koncem tega meseca naročnina poteče, prosimo, da jo o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slovenski Narod“ pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino:

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	16 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Znižana cena za gg. učitelje in dijake odpade po novem letu.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Tržne cene

v Ljubljani 17. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 26 kr.; — rež 6 gld. 01 kr.; — ječmen 4 gld. 55 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; — ajda 4 gld. 55 kr.; — prosó 4 gld. 87 kr.; — kornuza 6 gld. 20 kr.; — krompir 100 kilogramov 02 gl. 68 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 96 kr.; mast — gld. 82 kr.; — špeh frišen — gld. 72 kr.; špeh povojen — gld. 76 kr.; — jajce po 3 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 56 kr.; — teletnine 52 kr.; — svinjske meso 50 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 68 kr.; — slame 1 gld. 96 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. — kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 17. decembra

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	77 gld. 30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78 „ 15 „
Zlati renta	94 „ — „
1860 drž. posojilo	134 „ 50 „

Akcije narodne banke	847	—
Kreditne akcije	362	70
London	118	85
Srebro	—	—
Napol.	9	24 1/2
C. kr. cekini	5	61
Državne make	58	20

Deželno gledališče v Ljubljani.

V ponedeljek 19. decembra 1881.

Dijamant.

Veseloigra v 1 dejanji, poslovenil J. Gabršek.

OSOBE:

Gospod Žrkurt	—	—	—	—	gospod Hudorovič.
Gospa Žrkurtova	—	—	—	—	gospa Gutnikova.
Grof Turmontski	—	—	—	—	gospod Danilo.
Henrieta, hišina pri Žrkurtu	—	—	—	—	gospd. G. Nigrinova.
Mirault, brat gospoda Žrkurta	—	—	—	—	gospod Levar.
Izrael, žid	—	—	—	—	gospod Sršen.
Dumont, sluga gospe Žrkurtove	—	—	—	—	gospod Samovič.
Champagne, sluga g. Žrkurta	—	—	—	—	* * *

Potem:

Jedna se mora omožiti!

Vesela igra v 1 dejanji. Spisal H. Uhde, poslovenil I. Kalan.

OSOBE:

Anabela Bodimirova	—	—	—	—	gospd. G. Nigrinova.
Arabela Bodimirova	—	—	—	—	gospd. M. Nigrinova.
Klavdina Marnjavičeva	—	—	—	—	gospa Gutnikova.
Suzana, hišina	—	—	—	—	gospd. Steska.

Zatem:

Brati ne zna.

Burka v 1 dejanji. Po Grandjeanu.

OSOBE:

Primož, klarinetist	—	—	—	—	gospod Danilo.
Štupar, njegov prijatelj	—	—	—	—	gospod Sršen.
Gospa Ničla, vdova	—	—	—	—	gospd. G. Nigrinova.
Lencička, perica	—	—	—	—	gospd. M. Nigrinova.
Tapeč, sodni pisar	—	—	—	—	gospod Lord.

Konečno:

Garibaldi.

Gluma v 1 dejanji. Spisal Julij Rosen, poslovenil I. Kalan.

OSOBE:

Ribič, učitelj	—	—	—	—	gospod Kajzelj.
Marija, njegova soproga	—	—	—	—	gospa Gutnikova.
Roza, njegova hči	—	—	—	—	gospd. M. Nigrinova.
Zelnik, trgovec	—	—	—	—	gospod Hudorovič.
Edmund, njegov sin, upravnik	—	—	—	—	gospod Danilo.

Vstopnina kakor po navadi.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležbo pri sprevedu pogreba po nepozabljivem našem očetu gospodu

Valentinu Pleiweissu

čntiva se dolžna izrekati vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, isto tako slavnemu pevskega zboru ljubljanske čitalnice za gniljivo popevanje nagrobnic svojo najiskrenejšo zahvalo. (722)

Na Dunaji 15. decembra 1881.

Valentina in Anton Pleiweiss.

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic. (506—16)

Winterjeva sladčičarna,

na Preširnovem trgu h. št. 2, priporoča svojo bogato zalogo

za božična darila

in (720—1)

za božična drevesca,

kakor tudi korovajčke in potvice.

Razglas.

Po dopisu visoke c. kr. deželne vlade dné 20. novembra t. l., št. 8633, je visoko c. kr. ministerstvo za notranje zadeve z razpisom dné 6. novembra t. l., št. 16 020, sklep mestnega zbora ljubljanskega, da ima do zdaj pri prodaji govejega mesa na drobno obstoječe tarife prenehati, potrditi blagovnilo.

To se s pristavkom splošno razglašja, da bodo mesariji s prosto tarifo dné 1. januarja 1882 pričeli, da so pa oni dolžni se samo določene cene natančno držati in tisto v mesnici na tabli za vsakega lahko vidno napisano imeti.

Na tej tabli mora pa tudi zaznamenovano biti, ali je na prodaj razpostavljeno meso od pitane ali delavnega vola.

Mestni magistrat bo pa vsak poizvedeni prestop samo določene cene, kakor tudi vsako poškodovanje kupca po slabej vagi ali preveliki prikladi postavno kaznoval.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 14. decembra 1881.

Župan: Laschan.

Št. 16.725.

(203-3)

Razglas.

Dné 20. t. m. dopoldne ob 10. uri se bode pri tukajšnjem mestnem stavbenem uradu stara mestna lesena klavnica poleg posilne delavnice po očitnej ustnej dražbi temu, ki bode za njo največ ponudil, prodala.

Do določene ure za ustno dražbo spreje majo se tudi pismene ponudbe.

K tej dražbi vabijo se kupci s pristavkom, da se bode klavnica za 1000 gld. izključala in pod to ceno ne bode prodala.

Pisnim ali ustnim ponudbam priložiti je 10 % izključnega zne-ka kot vadium in kupec mora klavnico in kole, na katerih stoji, še to zimo in najdalje do konca marca 1882 odstraniti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 7. decembra 1881.

Župan: Laschan.

Dva izvrstna

agenta za šivalne stroje,

ki sta slovenščine in nemščine v besedi in pismu zmožna, se sprejmeta ali z določeno plačo ali s provizijo do 1. januarja 1882.

Neoženjeni in gospodje, ki so v tej stroki že izurjeni, imajo prednost.

(719-1)

Fran Detter

v Ljubljani.

Umetne

(595-16)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migreno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v prsih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davci in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. J. Svoboda v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj.

(247-56)

Na prodaj

je po ceni več „fisnarmonik“, „laierkostnov“ za tičke in orglje s harmonijumom; poizve se v Maletovem gradu št. 8. (721-1)

EPILEPSIJO

(božjast) ozdravi indijski zeliški sok, ki se kot posebnost, da kot jedino sredstvo z najboljšim vseh rabi zoper božjast. (218-19)

Božjastni se hitro in srečno ozdravi, ako štirikrat ali petkrat na dan tega soka po 15 kapljic na sladkorji zavžije. Celo najstarejša in najzlobnejša bolezen se ublaži in naposled popolnem odpravi.

Dobiva se flacon po 20 kr. v skoraj vseh lekarnah Avstro-Ogerske, a v Ljubljani ima ta sok lekarnar g. Julij pl. Trakóczy, v Jičinu pa pri-rejevatelj Rudolf Stahl, emer. lekarnar.

S pošto se menj kot 2 flacona ne pošilja.

Verižice za ure.

Dunajska specijaliteta!

z desetletnim pismenim poročtvom.

Frou-frou urne verižice

z jako finim medaljonom, ki se dá odpreti, pozlačenim, gld. 4.

Moje verižice za ure iz zlata imitacije, najfinejši double, pozlačene, nadomestijo in prekosé gledé lepote in elegancie zlate verižice!

Najlepše darilo!

Originalna dunajska oklepna verižica, jako priljubljena, reprezentujoča 100 gld., le gld. 3.

Verižica za ženske ure s kvasto, jako elegantna in moderna, bujno lepa gld. 3.50.

Zlatovaljaste verižice s 14karat. zlatom platirane, a gld. 4, 5, 6 in gld. 8, in 10letno pismeno poročtvom, da verižica ne očrni.

Proti gotovej uplačitvi ali povzetju pošilja

M. Munk, Dunaj.

Stadt, nur Wollzeile Nr. 35,

neben der Ecktrafik.

(599-10)

Pred ponarejenimi svarim!

Umrlí so v Ljubljani:
3. decembra: Urša Jerič, gostija, 33 let, v Krayej dolini št. 11, za jetiko.
4. decembra: Jakob Megušar, gostiá, 52 let, v Krayej dolini št. 11.
5. decembra: Martin Petrič, bivši starinar, 55 let, Florjan-ske ulice št. 32, za plučno vnetico.
7. decembra: Reza Uršančič, branjčeva hči, 4 3/4 let, Rim-ska cesta št. 18.
8. decembra: Amalija Hauptman, gostija, 49 let, Gradščice št. 11, za mrtuho.

Najkoristnejše in najpraktičnejše

božično in novoletno darilo

je nedvomno lep, dober, orig.

Howe-, Singer- ali Wheeler & Wilson šivalen stroj,

ki se dobi jedino le pravi in garantovan za vso Kranjsko pri podpisnem po čudovito nizkej fabriškej ceni ali tudi na male obroke.

Spoštovanjem

FRAN DETTER,

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 168.

(718-1)

Razglas

hranilnice in zastavljavnice ljubljanske.

Urad kranjske hranilnice bode zarad sklepanja računov za II. semester 1881

od 1. do 15. januarja 1882

in urad zastavljavnice

od 27. decembra 1881 do 16. januarja 1882

zaprt.

Ravnateljstvo hranilnice in zastavljavnice.

V Ljubljani, dné 18. decembra 1881.

(707-1)

Išče se
mesarski pomočnik,

ki dobro umeje mesarsko poslovanje, zna dobro prodajati in kupovati. Mesečna plača bi mu bila 14 gld., hrana in stanovanje. Takoj lahko nastopi službo. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: **S. K. Trbov-lje** (Trifail). (710—3)

Hiša,

ki daje 500 gld. na leto dohodkov, 1 nadstropje visoka, z vrhom za sprehajališče in nasad, z živahno obiskano žago za deske in s transmisijo prevedeno, za ustanovitev strugarije pripravno **postransko postopje**, v bližini fužine, dveh večjih sel in postaje južne železnice v **Kranjskej**, z lepo lego, se iz proste roke za 4500 gld. proda. Ponudbe sprejema F. Müllerjev anoncenbureau v Ljubljani. (689—3)

Za božič

se dobi najcenejše in najlepše **cukreno**, kakor tudi **bonboni** in **galanterijsko blago**, potem **mar-melade** in **vkuhano sadje** (Dunstobst) v zalogi lastnega izdelka (706—2)

Franceta Šumija,

Kongresni trg, pri Fišerji, na dvorišči, na desno.

Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplívne** priznane specialitete, izkušena domača in **homeopatiška zdravila**: (532—6)

Planinski želišni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljše vrste

bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 skl. 60 kr.

Anaterinska ustna voda, najboljša za ohranjenje zob

pravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne krogljice, c. kr. priv., ne smeje bi

gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se takoj.

Novosti iz posamentarije pri

Znamenito za vsakega!

Jemljem si čast svojim čestitim p. n. naročevalcem nazna-jnati, da imam bogato sortirano zalogo **uajnovjših** in **najfinjših** olupševalnih stvari to- in inozemstva.

Atlas, faille, pliš, suráh, taffet v vseh barvah; zaklepnice za plašče v biserni matici, tuči in jeklu; korsette, kravate, suknje od filca, srajce, manchetle, telovniki, francoske fašone, riš, spice, vezanine, predpasnike in najnovjše volnene robe; dalje telovnike od tricot, rokavice in gamašne za gospe, gospode in otroke; bombaž, ovčjo volno, kist za pregrinjala in razen tega vse v to stroko spadajoče reči. Trakove za vence z napisom vred se hitro oskrbljujejo.

Zagotavljajoč solidno postrežbo in nizko ceno vahim v prav obilno naročevanje

Spoštovanjem

Ana Šinkovec.

(675—4)

Mestni trg št. 10.

Dunajska borza.

Merodajna za Cis- in Translitavijo je jedino le dunajska borza.

Velike **škode**, ki se zgodé pri špekulaciji pri brezvplivnej, odvisnej in revnej **provincijalne** borzi, — velike **haske** operiranja na **glavnej** borzi vender — kot sedeži vlade, društev in korporacij, katerih titres so na tržišči, kraj, kjer se ponuja in povprašuje, kamor od vseh delov sveta poročila dohajajo, kjer se dela politika, kjer izhajajo veliki žurnali, kjer visoka špekulacija in bankirji delajo kurze, kratko, kraj, kjer se ugodnosti in neugodnosti o pravem času opazijo, in, **predno** jih zvedo širši krogi, se **najintimnejše informacije** lahko dobijo, kjer se lahko s svojim glasom vpliva na kurz — smo v svojej brošuri (str. 26 in 42) dovoljno označili.

Gledé na predstoječe veliko gibanje borze priporočamo izven „proste“ špekulacije in našega priljubljenega **konsorcijalnega** poslovanja **operacijo z mejenim rizikom**, osobito **dvojnostransko** premijo (ev. korist: jednako, če kurzi se vzdigujejo ali padajo), pri čemer pristojbina v najugodnejšem slučaju ne gre v zgubo. Premija jako nizka.

Vsled ozke zveze z vodilnimi krogi lahko postrežemo z direktnimi, neposrednimi in hitrimi **informacijami** (strokovno in brez troškov). **Eksaktna, diskretna** izpeljava. Brzjavno obveščanje. Avizo-pisma gratis.

Zdanje denarstvene razmere in velike kapitalije nam dajejo moč, da pri **špekulacijskih nakupih** in **podelitvi fondov** in **vrednostnih papirjev** lahko znižamo obresti do 5% (brez pristoj-bin) pr. a.

Številko financ. in izsrečkalnega lista „**Leitha**“ franko. Obširno, zelo potrebno **brošuro**, ki obsega: **Los-Kalen-darium** (vsi evrop. igralni načrti), **naložilni špekulacijski papirji** in **vrste, zavarovanje srečk** (imenitno gledé na predstoječe izžreba-nje) itd., razpošiljamo, na zahtevanje, zastonj in franko. (619—4)

BANKHAUS „**LEITHA**“, (Halmai), WIEN, der Administration der „**LEITHA**“, Schottenring 15.

Zaloga volnenega in modnega blaga.

Božična in novoletna darila,

jako primerna za **gospode, gospe** in **gospodične**, se dobé samo pri meni po najnižej ceni. Priporočam se

spoštovanjem

Marija Podkrajšek,

(700—2)

Glavni trg.

Prihodnje srečkanje dne 2. januarja 1882.

Samo **2 gold.**

kot naplačilo in dobi se

prejemni list

za

LJUBLJANSKO
srečko.

Ostali znesek se plača
v 12 obrokih à 2 gold.

Wechslergeschäft der Administration des
WIEN, „MERCUR“ CH. COHN,
Wollzeile 10 u. 13. Wollzeile 10 u. 13.

Glavni dobitek

gold. **30.000** a. v.

Najmanjši dobitek 30 gld.

Vsako leto 3 srečkanja.

Kupec igra uže po vplačtvi prvega obroka à 2 gld. pri vseh dobitkih.

Glavni dobitek ljubljanskih srečk, katerega

prejemni list

je naša menjalnica prodala, izžre-ban je bil dne 2. aprila 1880 s 35.000 gld. in dne 2. januarja 1881 s 30.000 gld. (697—4)

Srečke proti kasi à 24 gld.

G. PICCOLI,

lekár „pri angelji“,

v Ljubljani, na Dunajskej cesti,

priporoča p. n. občinstvu naslednje poskušane

medicinske specialitete.

(614—4)

Najboljše in najvplivnejše **pravo norveško**

pohumeljevo jetrno olje

proti mramorici, rrahitisu, plučnici, kašlju itd. itd. v steklenicah à 60 kr., z železnim jodirjem združeno (posebno vplivno pri malokrvnih in kjer treba čistenja krvi) v steklenicah à 1 gld.

Še pred beneško republiko privileg.

Staroslavni

brešijanski zdravilni obliž,

vplivnejši kot vsako jednako v pro-daji se nahajajoče sredstvo, se s po-sebnim uspehom rabi pri revmatičnih, podagrinih, živčnih in ledvičnih bole-činah, pri slabosti kit, pri prsnem pre-hlajenji, otiskah itd. itd.

1 kos 25 kr.

10 let uspeh!

Tuberosno mleko.

Po vsakodnevnej rabi tega mleka, iz vegetabilnih in neškodljivih sub-stancij sestavljenega, postane koža

mehka, žametasta in nežna, hepatične pike, pege, ogrci, srabi, nenaravna ru-dečica zginajo, prezgodnje gube se od-stranijo in polt zadobi zopet svojo gib-čnost in svežost.

V steklenicah à 1 gld.

Gumi-Bonbons,

vplivnejši kot vsak v prodaji se na-hajajoči bonbon, se rabi z najbolj-šim uspehom pri kašlju, hripavosti in kataralnosti dihalnih organov. V škat-ljicah à 10 kr.

Znamenito!

Kot slavno izkušeno, nepreseženo naravno zdravilno sredstvo pri trga-nji po udih, revmatizmu, živčnej sla-bosti, pri bolečinah v hrbtu ali v pr-sih se more od kemika Ludevita Kocha izumljeni in od njega narejani

eter iz smrekovih iglic najtopleje priporočati.

Cena 1/2 steklenici 40 kr.,

1 steklenici 70 kr.

Naročila se izvrše najhitreje s poštnim povzetjem.